

[Elsø-Merote Ross.]

kun skal afgives på tro og love og ikke tillige under edstilbud, tiltaler mig i høj grad.

Både disse og de øvrige forslag om ændringer må vi se nærmere på i et udvalg. Jeg kan tilsige mit partis velvillige medvirken i udvalget.

Erik A. Jensen: Jeg skal endnu en gang på det ærede medlem hr. Herluf Rasmussens vegne fremsætte et par bemærkninger. Det skal blot være, at det er vor opfattelse, at det foreliggende lovforslag har en nøje sammenhæng med det arvelovsforslag, som i øjeblikket behandles i et udvalg i dette hus, og det kan forvente mit partis velvillige indstilling ved den fortsatte behandling.

Rimstad: Vort parti kan støtte dette lovforslag, dels fordi det betegner en nødvendig og omfattende juridisk-teknisk a-jourføring af den gældende lov, dels fordi lovforslagets bestemmelser mange steder er en naturlig konsekvens af det arvelovsforslag, der for tiden er til behandling.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 1, forudsætter jo, at den nugældende, gamle ordning, hvorefter det bekendte mellem-døde barn er arveoverførende, ophæves.

Ved første behandling sidste år af det i indeværende samling genfremsatte arvelovsforslag gav jeg som ordfører for mit parti udtryk for, at vi var tilbøjelige til at være enige med højesteretsdommer Trolle, der med vægtige argumenter er gået imod den påtænkte ændring af de hævdundne regler for arvedeling ved skifte af det uskiftede bo. I forbindelse hermed fremhævede jeg, at hvis resultatet skulle blive en ophævelse af den gamle ordning, måtte det i alt fald være en selvfølge, at arveafgiftsreglerne ændredes, således at svigerbarnet, der efter lovforslaget kun vil kunne arve ifølge testamente, ikke kommer til at betale mere, end det mellemdøde barn selv skulle have gjort. Vi kan derfor med tilfredshed notere, at dette rimelige hensyn til svigerbarnets interesser har fundet udtryk i det foreliggende lovforslag. Men vi må stadig anse det for tvivlsomt, om det vil være rigtigt for at opnå rent skiftetekniske lettelser at ophæve selve de gældende

regler, så længe vi i øvrigt bevarer hele ordningen med hensidde i uskiftet bo.

I forbindelse med nr. 5 i de foreslåede ændringer, hvorefter der i arveafgiftslovens § 7 skal indføjes et nyt stykke efter stk. 2 i tilslutning til reglen i arvelovsforslagets § 7, finder jeg anledning til en enkelt bemærkning. Det drejer sig her om, at arveafgiften ved arv fra den længstlevende ægtefælle til den førstafdødes slægtninge skal beregnes efter vedkommende arvingers slægtsskabsforhold til den af ægtefællerne, som de er nærmest beslægtet med. Da den ene ægtefælles slægtsarvinger jo normalt ikke er beslægtet med den anden ægtefælle, kan det naturligvis give en ganske betydelig forskel i arveafgiften, at den nu beregnes efter de lavere takster for slægtsarvinger og ikke efter taksterne for ubeslægtede. Dette er ganske rimeligt, og for så vidt kan jeg naturligvis fuldt ud tiltræde, at lovforslaget her overfører princippet på de regler, der forudsættes at komme til at gælde efter den nye arvelov. Derimod kan der efter min mening være grund til at sætte et spørgsmålstejn ved, om det er rimeligt, at hele dette princip om, at arveafgiften beregnes efter forholdet til den nærmest beslægtede, kun finder anvendelse på den arv eller den del af arven, som stammer fra fælles bomidler og altså ikke fra midler af særeje, det være sig førstafdødes eller længstlevendes særeje. Således er det efter de gamle regler i arveafgiftslovens § 7, og således er det efter den nu foreslåede tilføjelse. At reglen må være den samme i alle de forskellige led af § 7 er formentlig en selvfølge, men det kan altså efter min mening være et spørgsmål, om ikke princippet den billigst mulige afgiftsberegning bør gennemføres også med hensyn til særemidler, og det hvad enten det drejer sig om den først afdødes eller den længstlevendes særeje.

Jeg vil mene, at det også for skifteretter og for eksekutorer vil være betydeligt lettere at operere med denne afgift, bl. a. fordi det ofte, når der efterlades både fællesbomidler og særemidler, kan være vanskeligt at afgøre, hvad der stammer fra fællesboet, og hvad der stammer fra særejet.

Jeg henstiller, at man under udvalgsarbejdet ofrer dette spørgsmål nogen interesse og, hvis ikke afgørende hensyn, som jeg ikke har kunnet være opmærksom på, hin-